

TEZĂUR LITURGIC

14 IUNIE

**SLUJBA
SF. IERARH-
MĂRTURISITOR
METODIE I,
PATRIARHUL
CONSTANTINOPOLULUI**

ATENA, 2020

14 ΙΟΥΝΙΟΣ ΜΕΘΟΔΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ίστώμεν στίχους δ' και ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια. Ήχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ, Μεθόδιε ἔνδοξε, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, διετήρησας ἄμεμπτον, καὶ Χριστοῦ τὸν ἄκραντον, χαρακτῆρα ἐτίμησας, καὶ διδαχαῖς σου, πᾶσαν κατέσβεσας, τερθρείαν λόγων, ψυχῆς στερρότητι· ὦ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως· δι' ἧς Χριστῶ, μάκαρ εὐηρέστησας, τῷ Παντοκράτορι. (Δίς)

Πάτερ, Πατέρων Μεθόδιε, ἱερωσύνης στολήν, ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τὸ Μαρτύρων στάδιον, καὶ Χριστῶ προσενήνεξαι, διπλοῖς στεφάνοις, κοσμηθησόμενος· Πατριαρχῶν τε, τάξεις ὀψόμενος· ὦ τῆς ἀφράστου σου, καρμονῆς μακάριε ἧς μετασχεῖν, ὄντως κατηξίωσαι, θεοειδέστατε.

Πάτερ, παμμάκαρ Μεθόδιε, σὺ τῷ ποδήρει σαφῶς, Ἄαρὸν ὡσπερ δεύτερος καθωραϊζόμενος, τῶν Ἁγίων τὰ Ἅγια, νῦν κατοπεύεις, ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου, καταπετάσματος· ὦ τῆς ἀρρήτου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, Πατριαρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς περ μετέσχηκας.

Δόξα. Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ Σου Κύριε.

Τὸ μέγα κλέος τῶν ἱερέων, ὁ πανένδοξος Μεθόδιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον συγκαλεῖται τὴν οἰκουμένην φαιδρῶς. Πάντες οὖν πιστοὶ πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ ἄθλους· ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἐν κλίνῃ κατακείμενος τῆς ἀμελείας μου, τὸν τῆς ζωῆς μου χρόνον ῥαθύμως ἐξετέλεσα. Καὶ προοῦμαι τῆς ἐξόδου μου τὴν ὥραν· ἀλλὰ τῇ Σῆ πρεσβείᾳ ἐγείρασα, σῶσόν με πρὸς μετάνοιαν Κόρη.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ Πνεῦμά σε τὸ ἅγιον, Μεθόδιε πανένδοξε, ἀγίασαν, διὰ σοῦ ἀγιασμόν, τοῖς πίστει προσιούσι, παρέχει θεοφόρε, καὶ φωτισμόν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Στ.: *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς σοφίας μου σύνεσιν.*

Φωτὶ τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, ἀστράπτων ἱερώτατε, φῶς ἐτέθης, ἐν λυχνία μυστικῶς, τῆς θείας Ἐκκλησίας, λαμπρύνων ταύτην Πάτερ, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Στ.: *Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.*

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
κακωθέντας ἀγαθύνεις τοὺς λαοὺς, σοφὲ ἀγαθοδότης,
προσάγων τῷ Σωτῆρι, ἱεουργὸς ὡς ἱερώτατος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ Υἱὲ Παράκλητε, Τριάς ἀπειροδύναμε, ταῖς
πρεσβείαις, Μεθοδίου τοῦ σοφοῦ, καὶ τῆς
ἁειπαρθένου, καὶ μόνης Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς τοὺς
ἀνυμνοῦντάς Σε.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγου.

Εὐσεβείας τὴν μέθοδον προβαλλόμενος, αἰρετικῶν
διαλύεις τὰς ἐπινοίας στερρῶς, Ὁρθοδόξων ἢ κρηπὶς
Πάτερ Μεθόδιε, τὴν γὰρ Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ,
ἀνεστήλωσας τιμᾶν, ὡς θεῖος ἱεροφάντωρ, καὶ νῦν ἀεὶ
ἐκδυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης ὀλοκαυτούμενος, ἐμπρησμὸν
τῆς ἀπάτης ὅλως ἀπέσβεσας, Πατριαρχῶν ἢ κορωνὶς
Πάτερ Μεθόδιε, ὁμολογίας ἢ κρηπὶς, ἐκδυσωπῶ σε
ἐκτενῶς, παθῶν μου τῶν ἀνιάτων, τὴν κάμινον
ἀναψύξαι, θείαις ψεκᾶσι τῆς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίου

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ
σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε
λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης,

ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν
Τόκον σου.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ
τό· *Μακάριος ἀνὴρ.* Εἰς δὲ τό· *Κύριε ἐκέκραξα,* ἰστῶμεν
Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος
δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀληθείας ἐδραῖωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρεισμα, καὶ
δογμάτων πρόβολον σὲ γινώσκομεν, τῆς εὐσεβείας
συνήγορον, ἀγνείας τε σκῆνωμα, καὶ δοχεῖον
ἐκλεκτόν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος καὶ παμμέγιστον,
θησαυρὸν διδαγμάτων καὶ κρηπῖδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς
Ἐκκλησίας, ἱεροφάντα Μεθόδιε. *(Δίς)*

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς ὑπηχούμενον, τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας· τῇ πυριφθόγγῳ γὰρ
γλώττῃ σου, τὰ θεῖα ἐβρόντησας, καὶ κατέφλεξας
ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν μὴ χρώμασιν,
ὕλικοις προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ
εἶδος, καὶ τῆς ἀκράντου Μητρὸς αὐτοῦ. *(Δίς)*

Ἱερέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν ὁμηγύρεσι, καὶ χοροῖς
Μαρτύρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις
αἵματος, στερρῶς ἀνθιστάμενος, παρανόμου
δικαστοῦ, διελέγχων ἀπόνοιαν, καὶ προστάγματι,
ἀσεβοῦς βασιλέως ἐν μνημείῳ, καθειρχθεὶς Πάτερ
θεόφρον, διετηρήθης ἀλώβητος.

Ἄρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, Ἱεράρχα Μεθόδιε, καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, ἱεουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἄσπῆρ ἀνέτειλεν εὐσεβείας, ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου τοῦ φαινομένου, ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος. Καὶ τὴν ἀκλὸν διατμήξας τῶν κακοδόξων, κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολήν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Κἀκεῖσε ταῖς ἀσωμάτοις συναυλιζόμενος χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεστῶς τῆς Τριάδος, ὡς Ὅσιος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ἱερεὺς, ὡς Πατριάρχης, πράξει καὶ θεωρία, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀκρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἄγνης προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'.7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ

ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 1'.32)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου.

Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ

φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθὴ. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τὴν εὐάρεστον ἐστὶν παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήση με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξη με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'. 7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ

γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α'.

Ἐνθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ καθηράμενος, τῷ τῆς θείας λαμπρότητος ὄρει προσέβης τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, θεοφάντορ Μεθόδιε. Καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τὴν θεοτύπων ἐδέξω νομοθεσίαν· διὸ καὶ προσκυνεῖσθαι τὴν ἱερὰ εἰκόνα προσέταξας, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς. Ὡ καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Λόγῳ Θεοῦ ἀνοίξας τὸ στόμα σου, τὸ τῆς σοφίας εἴλκυσας Πνεῦμα. Καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος, τὰ θεῖα ἐβρόντησας δόγματα, τρισμάκαρ Μεθόδιε. Καὶ τοῖς ἱεροῖς Ἀποστόλοις ἐπόμενος, τὴν προσκύνησιν ἐκήρυξας τῶν σεβασμιῶν Εἰκόνων· διὸ τοῖς σοῖς ἐλλαμφθέντες διδάγμασι, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὰ ἐκτυπώματα σεβόμεθα, χάριν δι' αὐτῶν, ἀένναον κομιζόμενοι.

Ἦχος β'.

Πνευματικῶς συνελθόντες πανηγυρίζομεν σήμερον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ Μεθόδιε, οὐ κατὰ τὸ γράμμα τὸ νομικόν, ἀλλὰ κατὰ τὸν νόμον τῆς χάριτος. Πάντα γὰρ τὰ ἐν αὐτῇ πνευματικὰ ἐδίδαξας· διὸ περ ὡς παρὰ σοῦ ἐδιδάχθημεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημοῦμέν σε, αἰτοῦντες διὰ σοῦ, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Τὸν θρόνον τῆς ἱερωσύνης, διπτῶς ἐκόσμησας, Πάτερ Μεθόδιε, ἀρετῇ τε καὶ τάξει. Τῇ μὲν, τῶν Ἀγγέλων ἐφάμιλλος γενόμενος· τῇ δέ, τὸν Χριστὸν ἐπὶ γῆς ἐξεικονίσας· ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, σὺν παρρησίᾳ παριστάμενος, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Εὐφροσύνως σήμερον, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ στολίζεται, ἀγαλλομένη καὶ κράζουσα· Ἐλαμπρύνθη μου τὸ κάλλος, ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν· ἴδου γὰρ τῶν Ἀρχιερέων τὸ μέγα κειμήλιον, ὁ ἔνδοξος Μεθόδιος, τὴν πορείαν πρὸς οὐρανὸν ἐποιήσατο· Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, χοροστατήσαντες περὶ τὴν θείαν λάρνακα, ἱαμάτων πλημμύραν λαβόντες παρ' αὐτῆς, ἱκετεύσωμεν αἰτήσασθαι Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῦ ρυσθῆναι τὴν οἰκουμένην, ἀπὸ πάσης αἵρέσεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι τῶν ὕμνων, κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι, καὶ τερπόμενοι μελωδήσωμεν, τῇ χαρμοσύνῳ πανηγύρει τοῦ θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς, Ἀρχιερεῦσι συνέλθετε, καὶ τὴν θαυμαστὴν καὶ θεῖαν Ἱεραρχῶν κορωνίδα εὐφημήσατε, οἱ ἐν κόσμῳ τὸν ὁδηγόν, οἱ ἐν ἐρήμοις τὸν ὄλβον, οἱ Ἀρχιερεῖς τὴν κρηπίδα, τὸν χρίοντα οἱ βασιλεῖς, τὸν διδάσκαλον οἱ ἐν εὐσεβείᾳ, οἱ χειμαζόμενοι τὸν λιμένα, οἱ ἐν πάθει τὴν θεραπείαν, οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ ὀνησιμώτατον, μέγιστον Ἱεράρχην ἐγκωμιάζοντες ἐκβοήσωμεν· Πανάγιε τρισμάκαρ Μεθόδιε, τοὺς τελούντας τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου, ἐκ πάσης ἀνάγκης ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μακαρίζομέν Σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν Σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Πατριαρχῶν καλλονή, Ἀρχιερέων Ἱερέων εὐπρέπεια, ἡ στάθμη τῶν μοναζόντων, βασιλευόντων Πατήρ, τὸ τῶν Ὁρθοδόξων θεῖον στήριγμα· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος, Ποιμὴν ὁ μέγας, Ἐκκλησίας ἀμάρυγμα, κῆρυξ ἔνθεος, τῶν δογμάτων τῆς χάριτος· ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, εἰκονομάχων ἡ πτώσις, ὃ θεοφάντωρ Μεθόδιε,

Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς σοφίας μου σύνεσι.

Χαίροις, τῆς οἰκουμένης φωστήρ, τῆς Ἐκκλησίας τὸ περίβλεπτον καύχημα, τὸ κλέος Πατριαρχίας, Ὁρθοδοξίας κρηπίς, τῶν εἰκονομάχων ἢ κατάργησις, ὁ γνώμων τῆς πίστεως, ὁμολογίας προτύπωσις, πέλυξ ὁ τέμνων τὰς ἐνοτάσεις αἱρέσεων, νόμος ἔμπρακτος, τῶν δογμάτων τοῦ Πνεύματος· πρέσβυς ὁ ἐτοιμότατος, πρὸς Κύριον πάντοτε, Μεθόδιε θεομάκαρ, τοῖς σοῖ ἐν πίστει προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.

Δεῦτε, τοῦ Ἱεράρχου Χριστοῦ, νῦν Μεθοδίου τελουμένην πανήγυριν, ὀρῶντες συνευφρανθῶμεν, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευφροσύνως ἐορτάσωμεν, αὐτὸς γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα, εἰκονομάχων, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν κατ' αὐτῶν νίκης ἤρατο τρόπαιον· τοῦτον γοῦν εὐφημήσωμεν, εὐφήμοις ἐν ἄσμασι, τῶν Ὁρθοδόξων τὸ κλέος, τῆς οἰκουμένης τὸ στήριγμα, Χριστὸν δυσωποῦντα, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Μεγίστην σοφίαν κτησάμενος, πανένδοξε Πάτερ θεῖε Μεθόδιε, μεγίσταις ἀξίαις ἐν βασιλείαις

διέπρεψας· ἀλλὰ ταύτας ἤμειψας, πρὸς τὴν ἀγήρω
δόξαν, δι' ἀγγελικῆς πολιτείας· ἐντεῦθεν ἀναγόμενος
ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, μέγιστος ὁμολογητὴς τοῦ
Χριστοῦ ἀναδέδειξαι, ὑφ' οὗπερ δοξαζόμενος, ἀπὸ
δόξης τῆς ἐνταῦθα ὁμολογίας, εἰς τὴν δόξαν τῆς ἐν
οὐρανοῖς, τρισαγίου δοξολογίας μετήχθης, ὡς
ἀριστεὺς τρισμέγιστος, φωτίζων τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Θεοτόκε Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα
τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· Σὲ ἰκετεύομεν· πρέσβευε
Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιου.

Ἀπολυτίκιου. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχου Λόγου.

Εὐσεβείας τὴν μέθοδον προβαλλόμενος, αἰρετικῶν
διαλύεις τὰς ἐπινοίας στερρώως, Ὁρθοδόξων ἡ κρηπὶς
Πάτερ Μεθόδιε, τὴν γὰρ Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ,
ἀνεστήλωσας τιμᾶν, ὡς θεῖος ἱεροφάντωρ, καὶ νῦν ἀεὶ
ἐκδυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης ὀλοκαυτούμενος, ἐμπρησμὸν
τῆς ἀπάτης ὅλως ἀπέσβεσας, Πατριαρχῶν ἡ κορωνὶς
Πάτερ Μεθόδιε, ὁμολογίας ἡ κρηπὶς, ἐκδυσωπῶ σε
ἐκτενῶς, παθῶν μου τῶν ἀνιάτων, τὴν κάμινον
ἀναψύξαι, θείαις ψεκᾶσι τῆς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίου

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Μεθόδιε σοφέ, παρεστῶς τῇ Τριάδι, ἰκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρα τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντάς τὴν μνήμην σου, χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων· ὅπως στόματι, δοξάζομεν καὶ καρδία, τὸν μόνον φιλόφθρωπον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρα με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

*Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.*

Εὐσεβείας δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, καταυγάσας
ἤλασας, τὴν τῶν αἵρέσεων ἀκλύν, ἱεροφάντα Μεθόδιε,
πᾶσι κηρύπτων, Χριστὸν εἰκονίζεσθαι.

Δόξα.

Ὡσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ
θαυμάτων λάμπησι, φωταγωγεῖς διὰ παντός, τῆς
οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα, παμμάκαρ
Μεθόδιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς Σου, Παρθενομήτορ,
ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ Σέ, καὶ τῷ
Υἱῷ Σου κραυγάζοντας· πᾶσι παράσχου, Χριστέ τὰ
ἐλέη Σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκός, Ἱεράρχης
ἐχρίσθης θεοπρεπῶς, καὶ τὴν βασιλεύουσαν,
ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θήρας, αἵρέσεων
Ὅσιε, τὴν τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τρανώσας
προσκύνησιν· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν,
ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Μεθόδιε· διὰ τοῦτο
βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
παισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου τὸν ποταμὸν, ἐννοοῦσα
ψυχὴ μου τὸν φοβερόν, φρίξον καὶ συστάληθι, τῆς
κακίας ἀπόστηθι, καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ πένθει, πικρῶς
ὀλολύζουσα, ἐν συντριβῇ καρδίας, μετὰ ταπεινώσεως,
πρόσδραμε πρὸ τέλους, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου, καὶ
ταύτης δεήθηθι, ἐξ αὐτοῦ Σε λυτρώσασθαι, Θεοτόκε
κραυγάζουσα· πρέσβευε τῷ Σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
παισιμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, Σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ
δοῦλός Σου.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ
μελέτη τῆς σοφίας μου σύνεσιν.*

Στ.: *Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ
οἱ ὄσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.*

Εὐαγγέλιον, Ἱεραρχικόν.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ἄστηρ ἀνέτειλεν εὐσεβείας, ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου τοῦ
φαινομένου, ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος. Καὶ τὴν
ἀκλὸν διατμήξας τῶν κακοδόξων, κατέπαυσεν εἰς τὴν
ὄντως ἀνατολήν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Κάκειϊσε ταῖς ἀσωμάτοις
συναυλιζόμενος χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ
παρεστῶς τῆς Τριάδος, ὡς Ὅσιος, ὡς Μάρτυς, ὡς

Ἱερεὺς, ὡς Πατριάρχης, πράξει καὶ θεωρία, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελουῖσι, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου δύο.

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἢ
Ἀκροστιχίς: Ἀρχιερῆα Θεοῖο, Μεθόδιου ἄσματι μέλπω.
Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν

Ἀφ' ἀρπαγῆς, καὶ προνομῆς καὶ δουλείας με, τῆς ἁμαρτίας λύτρωσαι, καὶ πρὸς μετάνοιαν, ποδηγήσας Οἰκτίρμον, προνόμευσον ἀξίως ἐν τῇ ἀγάπῃ σου.

Ῥεῖθρον ζωῆς, ἔχων σοφὴ τὴν καρδίαν σου, τῇ Ἐκκλησίᾳ γέγονας, ὡς ποταμὸς Θεοῦ, πληρωθεὶς διδαγμάτων, καὶ ταύτης καταρδεύσας Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Χαλιναγωγῶν, σὺ τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας ἔρωτι μετεστοιχείωσας, τῆς σαρκὸς τὸ ὑλῶδες, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας Πάτερ ἀκρώρειαν.

Θεοτοκίου

Ἴδου φησιν, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε ἀγνή, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον ἐν τῇ νηδυΐ σου, συλλαβοῦσα ἀσπόρως, καὶ τέτοκας καὶ σώζη μετὰ τὸν τόκον ἀγνή.

Ὁ β' Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Μεθοδῖω, Φῶτιος ὕμνον προσφέρω.*

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μαρμαρυγὰς ἀπαστράπτων τῶν ἀρετῶν, ὡς νυμφίος πρόεισιν, ἐκ παστάδος τῆς σαρκός, εἰς νυμφῶνα ἅγιον φωτός, ὁ γενναῖος Ἀθλητῆς Χριστοῦ Μεθόδιος.

Ἐν διεξόδοις ὑδάτων πνευματικῶν, φυτευθεὶς ἐβλάστησας, τῶν δογμάτων τὸ στερρόν, εὐανθοῦν τοῖς πέρασι τερπνόν, εὐσεβείας γλυκασμὸν σοφῆ Μεθόδιε.

Θυσιαστήριον θεῖον τὴν σεαυτοῦ, ψυχὴν ἐργασάμενος, Πάτερ θύματα δεκτὰ, ἀρετὰς προσέφερες Χριστῷ, τῶν μωλώπων τῷ πυρὶ ὀλοκαυτούμενος.

Θεοτοκίου

Μὴ μοῦ τὸν θρήνον ἀπόση ἢ τὴν πηγὴν, τοῦ ἐλέους τέξασα· ἀλλ' εὐσπλαγχνως ἀγαθῆ, Σῶ ἰλέω ὄμματι ψυχῆς, Θεοτόκε τῆς ἐμῆς πάθη θεράπευσον.

Ὁδὴ γ'. Στερέωσου ἡμᾶς

Θερμότητι φρενῶν καὶ ζήλῳ πίστεως, Πατέρων σὺ γέγονας κορυφαῖος, τῶν Ἑβραίων τε τὴν ἔνστασιν, ὡς ὑπάρχουσαν Ἄδου πύλην ἔθραυσας.

Ὁ βίος ἱερὸς ὁ λόγος ἔνθεος, ἡ πράξις τῷ λόγῳ δεδοξασμένη, ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ σου, ἀληθοῦς θεωρίας ἐθησαύρισε.

Θεοτοκίου

Ὁ ξένος τοκετὸς ἢ ξένη πρόοδος, ἐν μήτρα ξενίζεται
τῆς Παρθένου, καὶ τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν, εἰς φθορὰν
ἐξ ἀπάτης ἀνεστήσατο.

Ἔτερος. Οὐ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ λόγος ἄφθονος σοφέ, ἅπλητος δὲ ὁ βίος, ὁ ἰδρὼς
δὲ τρισμάκαρ, τῶν ἀγώνων σου σεπτόν, Ἀρχιερέα
Θεοῦ, ἔχρισέ σε, κόσμον ἀγιάζοντα.

Δογμάτων ἔβλυσε πηγὰς, ἢ πολὺφθογγος γλῶσσα,
εὐφροσύνης πληροῦσα τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῦ
Ἱεράρχου Χριστοῦ, ἀσεβούντων τὴν ὄφρὸν βυθίζουσα.

Ἴδου τὰ τέκνα σου πολλὰ, τάφον περικυκλοῦντα,
ὥσπερ ἄνθη ποικίλα, τὰ διδάγματα τὰ σά,
ὁσφραίνονται μυστικῆν, εὐωδία Πάτερ ἀποστάζοντα.

Θεοτοκίου

Δακρύων δός μοι δαψιλῶς, προχοῆν Θεοτόκε, καὶ
ἀξίωσον βρέχειν ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτί, τὴν κλίνην μου
καὶ στρωμνὴν ὅπως τύχω διὰ Σοῦ ἀφέσεως.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Χοροὶ Πατριαρχῶν, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, ἐν
ὑμνοῖς καὶ ᾠδαῖς, Ἱεράρχα τιμᾶσι, προσθήκην γὰρ
ἐδέξαντο, τὴν ψυχὴν σου τὴν ἔνδοξον· ὅθεν σήμερον,
σοῦ τὴν πανέορτον μνήμην, ἐορτάζοντες, τὸν σὸν
Δεσπότην ὑμνοῦμεν, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ἐγγίζει ὁ Κριτῆς, ἐπὶ θύραις τὸ τέλος, γρηγόρησον
ψυχὴ, καὶ ἐκ βάθους καρδίας, στενάξασα βόησον, τῇ
Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐλευθέρωσον, τῶν φοβερῶν με
βασάνων, καὶ ἐν τόπῳ με, τῆς ἀναπαύσεως τάξον,
πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ δ'. Ὑμνῶ σε· ἀκοῇ γὰρ Κύριε

Ἰδρῶσι, τοὺς ἀγῶνας ἔσπειρας, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς
μετανοίας, καὶ θερίσας ἄσταχυν Μεθόδιε, τῆς
ἀπαθείας ἐν γῆ, τῶν πραέων κατεσκήνωσας, καὶ σὺν
τοῖς Ἀσωμάτοις ἐορτάζεις αἰεὶ.

Ὅρθρίσας, προσευχαῖς συνέλαβες, θεῖον φόβον ἐν
τῇ γαστρὶ σου, καὶ τέτοκας Πνεύματι τῇ ποιμνῇ σου,
δογμάτων ὄρους, δι' ὧν τὰς αἱρέσεις ἀποφράπτουσα,
εἰς γῆν ὀρθοδοξίας ἐμπλατύνεται.

Ἀνάψας, τὴν σαυτοῦ προαίρεσιν, τῷ ἐλαίῳ τῆς
εὐποιίας, ἀνύστακτος γέγονας, τοῖς πένησι λαμπὰς
Παμμάκαρ· διὸ τοῦ νυμφῶνός σοι τὴν εἴσοδον,
Χριστὸς σὺν ταῖς παρθένοις προεξένησε.

Θεοτοκίου

Ἀσπόρως, κωρηθεὶς Πανάμωμε, θεῖος Λόγος ἐν τῇ
γαστρὶ σου, προέρχεται σύμμορφος, ἀτρέπτως τοῦ
βροτείου γένους· διὸ καὶ τῆς πλάσεως ἀνάπλασιν, δι
οἴκτον θειοτέραν προεξένησε.

Ἔτερος. Χριστός μου δύναμις.

Ἦραϊον μῶλωπι, φαιδρὸν τοῖς δόγμασιν,
ἔξαστράπτοντα θείαις τῶν ἀρετῶν, λαμπηδόσι
βλέπουσα, νυμφαγωγὸν σε ἢ Χριστοῦ, Ἐκκλησία
ἔξελέξατο.

Φωτὸς πεπλήρωται, ἢ σὴ τρισμάκαρ ψυχὴ,
ἀκηράτου καὶ κόσμῳ ταῖς ἀρεταῖς, λύχνος
ἐχρημάτισε, τὰ διαβήματα ἡμῶν, εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν
ἄγουσα.

Ἦς κλῆμα εὐφορον, καρπὸν ἐβλάστησας, τὸν τῆς
γνώσεως βότρυν, ἐξ οὗ φαγῶν, τῶν αἰρετιζόντων ὁ
χορὸς, τὰς μύλας θλάττεται σοφέ, τῶν πιστῶν δὲ
ἀγιάζεται.

Θεοτοκίου

Ῥοὴν μοι δώρησαι, δακρῦων Δέσποινα, ὅπως πλύνω
τὸν ῥύπον τὸν τῆς ψυχῆς, καὶ εὖρω ὁ ἄθλιος, ὅπερ
ἀπώλεσα κάλλος, συμβουλίᾳ τῇ τοῦ ὄφεως.

Ῥδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός

Ῥάβδῳ τῇ τῆς πίστεως, τὰ τῶν αἰρέσεων σοβεῖς
θήρατρα, καὶ τῷ δεσμῷ συζεύξας τὴν ποιμνὴν, τῆς
θείας ἀγάπης, ἐλπίδι καὶ πίστει φυλάττεις ἀκλόνητον.

Ἀποσεισάμενος, τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὴν τρυφὴν ἔθρεψας,
σοῦ τὴν ψυχὴν ὀψώνιον ἔχων, συντόνους προσευχάς,
μελέτην τε θείαν, ὑποῦσαν ταπείνωσιν.

Σὺ τὸν χιτῶνα Σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας πρακτικῶς
ὑφανα, ἐν ᾧ χριστοῦ σεπτὸν χαρακτήρα, στηλώσας,
τῇ πίστει, τῆς ὀρθοδοξίας ἐτράνωσας δόγματα.

Θεοτοκίου

Σὲ προστασίαν Ἀγνή, καὶ τῆς ἐλπίδος ἀσφαλῆ
ἄγκυραν, καὶ συνοχὴν καὶ σκέπην καὶ τεῖχος,
κεκτήμεθα πάντες, καὶ πρὸς βασιλείαν εἰσάγουσαν
γέφυραν.

Ἔτερος. Τῷ θεῷ φέγγει Σου ἀγαθέ.

Τῷ θεῷ φέγγει Σου ἀγαθέ, τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου
ψυχὴν, τοῖς ζοφεροῖς ἀμαρτήμασι, ταῖς σεπταῖς
πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου Σου, καταύγασον καὶ σῶσον
ὡς παντοδύναμος.

Ἴδου πανήγυρις τηλαυγῆς, τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ Θεοῦ,
ἡ μνήμη σήμερον πρόκειται· δεῦτε μετὰ πόθου
πάντες ἀρύσασθε, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, ὕμνους
προσάγοντες.

Ὁ τάφος ἤνοιξεν οὐρανοῦς, ὃν τοῦ Ἰησοῦ
ὑπεραθλῶν, ἠνεγκας χαίρων Μεθόδιε· τὰ ἐν τοῖς
ὠραίοις ποσὶ δὲ σίδηρα, τὰς πύλας Παραδείσου σοὶ
προηυτρέπισαν.

Θεοτοκίου

Τοὺς Θεοτόκον Σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου
ἀγαθή, ὁμολογοῦντας διάσωσον· Σὲ γὰρ προστασίαν
ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ παισιμάτων

Ἱερεῖον καὶ θύτης γενόμενος, ἔσπεισας σαυτὸν τῷ
Θεῷ διὰ πίστεως, καὶ συντηρεῖς ἐν ἅπασι, τῆς λατρείας
αὐτῷ τὴν τελείωσιν.

Νῦν εἰς ἄϋλον δόξαν ἀπάρας ἐκ γῆς, τὴν ὑλομανοῦσαν τοῖς πάθεσιν Ὅσιε, τῇ ἐμμελεῖ καθάρσει σου, τῆς πρεσβείας ψυχὴν μου θεράπευσον.

Ἀποξέσας τὸν ὄγκον τοῦ γράμματος, τῇ τῶν νοημάτων σου θεία λαμπρότητι, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, ὄξυγράφος Μεθόδιε κάλαμος.

Θεοτοκίου

Ἀπορία καλύπτει τὸν τόκον σου· ξένως γὰρ Παρθένε θηλάζεις τὸν ἄποσον, καὶ γαλουχεῖς τὸν ἄϋλον, καὶ ἀγκάλαις συνέχεις τὸν κτίσαντα.

Ἔτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σοφίας καὶ χάριτος, ἐξεχύθη γλυκασμός, ἐν τοῖς σοῖς μάκαρ χεῖλεσι, καὶ ὡς μέλι κηρίου οἱ εὐπρεπεῖς, προέρχονται λόγοι σου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἰλαρύνοντες.

Ἵπῆνεγκας κίνδυνον, ὡς ἀνάπαυσιν σοφέ, ὡς δὲ τερπνὸν Παράδεισον, ἐξορίας ὑπέστης, ὡς δὲ φαιδρὸν, παλάτιον ὄκησας, τὸν ἐπώδυνον τάφον Ἱεράρχα σοφέ.

Μορφώσας τὴν πάνσεπτον, Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τοῖς τῶν δογμάτων χρώμασιν, ἐξαστράπτουσαν κάλλει ὡς ἀληθῶς, ἀκήρατον ἔδειξας, τὴν ἀρχαίαν Εἰκόνων ἀναστήλωσιν.

Νοὸς καθαρότητι, εἰς τὰ βάθη τῆς Γραφῆς, ἐγκύψας Πάτερ εἴλκυσας, μαργαρίτην πολῦτιμον τὸν Χριστόν· δι' οὗ κατεπλούτισας, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην τὴν εὐσέβειαν.

Θεοτοκίου

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Κουτάκιου. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ Στρατηγῶ.

Ὡς ὑπερμάχῳ καὶ ἐνθέρμῳ ἀντιλήπτορι, ἐκτυπωμάτων τῶν σεπτῶν εὐχαριστήριον, ἀναγράφομεν τὸν ὕμνον σοι θεορρήμον· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίας ἡμᾶς λύτρωσαι αἰρέσεως, ἵνα κράζομεν· χαίροις μάκαρ Μεθόδιε.

Ὁ Οἶκος.

Μέγιστος ἀντιλήπτωρ, οὐρανόθεν ἐπέμφθης, πᾶσι τοῖς εὐσεβέσι θεόφρον, ὑπὲρ τῶν πανσέπτων Εἰκόνων· ὅθεν Ἀσωμάτων ταῖς φωναῖς σήμερον τιμῶμέν σε, καὶ μέλλοντες κραυγάζομεν πρὸς σὲ τοιαῦτα·

Χαίροις, Πατὸς οὐρανοῦ τέκνον·

χαίροις, μητρὸς εὐσεβείας κλάδος.

Χαίροις, τῆς πατρίδος Ἱεράρχης ἐνθεος·

χαίροις, οἰκουμένης φωστὴρ ὁ πολὺφωτος.

Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῶ·

χαίροις, ὅτι λύκον ἤσχυνας καὶ τὸν σκύμνον τὸν αὐτοῦ.

Χαίροις, τῶν Ὁρθοδόξων πρόξενος σωτηρίας·

χαίροις, εἰκονομάχων ἀντίπαλος ὁ μέγας.

Χαίροις, πολλοὺς τῆς πλάνης ρυσάμενος·

χαίροις, σεπτῶν Εἰκόνων ὁ πρόμαχος.
Χαίροις, πατήρ βασιλέων ἐνθέων·
χαίροις, λαοῦ τοῦ πιστοῦ ἀντιλήπτωρ.
Χαίροις, μάκαρ Μεθόδιε.

Συναξάριον.

*Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου
τοῦ ὁμολογητοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
Μεθόδιον φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας,
τὸ τῆς τελευτῆς σβεννύει συγγνὸν νέφος.
Τῇ δεκάτῃ Μεθόδιος ἀπῆρε γένης τετράτῃ τε.*

Ῥδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆσ

Σοφίας κρατήρ, ἀνεδείχθῆσ ἀρεταῖσ σοφῆ
πληρούμενοσ, καὶ συγκαλέσασ τῷ κηρύγματι, τῆσ
ὑψηλῆσ πολιτείας σου, ἴθυνασ τὴν ποιμένην θεόφρον,
καὶ σὺν αὐτῇ πάτερ ἔκραζεσ· Εὐλογητόσ εἶ ὁ Θεόσ, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονὰσ τὰσ ἐκεῖ, καὶ τὰσ λήξεισ ἐν τιμῇ Πάτερ
προέφθασασ, καὶ συναγάλλη τῷ Κυρίῳ σου, καὶ
συνευφραίνῃ καὶ γέγηθασ. Ὅθεν σε τιμῶμεν
παμμάκαρ, τῷ δοξάζοντι κράζοντεσ· Εὐλογητόσ εἶ ὁ
Θεόσ, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀνδρεία φρενῶν, ἐζωσμένοσ τὴν ὀσφὺν Πάτερ
Μεθόδιε, καὶ διὰ βίου στολισάμενοσ, τὴν ἀμπεχόνῃν
τῆσ πίστεωσ, ἐν τῇ εὐωχία τῆσ ἄνω, βασιλείασ
εἰσέδραμεσ· Εὐλογητόσ εἶ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων
Θεόσ.

Θεοτοκίου

Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς Ἄγνη προέρχεται, καὶ τῆς ἀγνείας σου τὰ σήμαντρα, διατηρήσας ἀλώβητα, ἔδειξεν ἀλόχευτον τόκον, καὶ παρθενίαν ἀμόλυντον· καινοτομοῦνται γὰρ ἐν σοί, νόμοι τῆς φύσεως.

Ἴτερος.

Σοφίας κρατῆρ, ἀνεδείχθης ἀρεταῖς σοφῆ πληρούμενος, καὶ συγκαλέσας τῷ κηρύγματι, τῆς ὑψηλῆς πολιτείας σου, ἴθυνας τὴν ποιμνὴν θεόφρον, καὶ σὺν αὐτῇ Πάτερ ἔκραζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονὰς τὰς ἐκεῖ, καὶ τὰς λήξεις ἐν τιμῇ Πάτερ προέφθασας, καὶ συναγάλλη τῷ Κυρίῳ σου, καὶ συνευφραίνῃ καὶ γέγηθας· ὄθεν σε τιμῶμεν παμμάκαρ, τῷ δοξάζοντι κράζοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀνδρεία φρενῶν, ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν Πάτερ Μεθόδιε, καὶ διὰ βίου στολισάμενος, τὴν ἀμπεχόνην τῆς πίστεως, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῆς ἄνω Βασιλείας εἰσέδραμες· εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίου

Ἀπάτωρ ἐκ Σοῦ, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς Ἄγνη προέρχεται, καὶ τῆς ἀγνείας Σου τὰ σήμαντρα, διατηρήσας ἀλώβητα, ἔδειξεν ἀλόχευτον τόκον, καὶ παρθενίαν ἀμόλυντον· καινοτομοῦνται γὰρ ἐν Σοί, νόμοι τῆς φύσεως.

Ψδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Σὺ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὡς κατάκαρπος Σοφε δειχθεὶς ἐλαία, εὐποιίας ἐλαίῳ, καὶ ἐγκρατείας τρυφῆ, πενήτων καρδίας ἐλίπανας, καὶ φαιδρὰν ἀνήψας, τῆ σῆ ψυχῇ λαμπάδα.

Ἱεραρχίας τὴν στολὴν, τῷ τῶν ἔργων σου φωτὶ λαμπρύνας ὄφθης, σωφροσύνης κλειδοῦχος, τῆς ἐγκρατείας τρυφή, τῆς ὄντως προσευχῆς διδάσκαλος, καὶ τῆς μετανοίας ὁδὸς καὶ νόμος βίου.

Μεταμελείας ὁ καιρὸς, μετανοίας τὸν καρπὸν προβάλλεται σοι, καὶ συκῆς τῆς ἀκάρπου, τὴν ἐκτομὴν ἀπειλεῖ, ψυχὴ μου τὴν ἄρὰν πτοήθητι, θρέψον δὲ Χριστὸν ἀρετῶν τῇ εὐκαρπία.

Θεοτοκίου

Μὴ ἐπιλάθη τῆς φωνῆς, προστασία φοβερὰ τῶν ἱκετῶν σου, ἀλλ' ἐκ πάσης ὀδύνης, ταῖς μεσιτείαις ταῖς σαῖς, καὶ πάσης ἀπειλῆς ἐξάρπασον· κάμπτει γὰρ ἡ σῆ, μητρικὴ Θεὸν πρεσβεία.

Ἴτερος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Ῥυπτικὴν λαμπηδόνα παθῶν κτησάμενος· δι' ἀσκήσεως Πάτερ ἤστραψας κόσμῳ παντί, τύπους ἀψευδεῖς, ἀρετῶν διαγγέλλοντας, τὸν τοῦ Παραδείσου ἀένναον χειμάρρουν.

Ὁ τῶν ἄθλων σου βότρυς ἤδη ἐξήνθησε, καὶ καρποὺς τῶν χειλέων νῦν σοι προβάλλεται, δίδου καὶ ἡμῖν, μετασχεῖν τῆς γλυκύτητος, ἧς περ σὺ μετέσχες, εὐχαῖς σου τοῖς σοῖς τέκνοις.

Στρατιαὶ οὐρανίων νῦν ἐπαγάλλονται, δεδεγμέναι προσθήκην τὴν σὴν παμμακάρο ψυχὴν, δόξη καὶ τιμῇ, στεφομένην Θεοῦ δεξιᾷ· Ὅν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν

Μίαν φύσιν Τριάδος ἀπειροδύναμον, ὑπερβαίνουσαν χρόνου παντός καὶ φύσεως, ἔννοϊαν αἰεὶ, ὀρθοδόξως κηρύττομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Ἐναπεμάρανας Πάτερ, μεθοδείας καὶ βέλη, πυρὶ τῆς ἐγκρατείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς ἀγνείας τῷ ἄνθρακι, τῆς σαρκὸς τὴν ὑλώδη, μανίαν πυρπολήσας ἀληθῶς, τῆς ἐκεῖ φωταυγείας, Μεθόδιε ἠξίωσαι.

Λιποτακτήσας οὐδόλως, ἀσθενεῖα σαρκὸς σου, τοῖς θείοις ἐνετρύφας δαψιλῶς, οὐδὲ τὸ γῆρας προέκρινας, τὴν καθέδραν προβλέπων, ὡς ἔφη Δανιὴλ τοῦ Παλαιοῦ, ἀλλ' ὑπερεΐδες Πάτερ, ἐν κόποις τὴν ἀσθένειαν.

Πατριαρχῶν ἐν χορείᾳ, αὐλιζόμενος μέλπεις, τὸ ἄσμα τῶν Ἀγγέλων σὺν αὐτοῖς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ὁ Πατὴρ ὁ γεννήτωρ, Υἱὸς ὁ γεννηθεὶς, καὶ τὸ Πνεῦμα, προῖδὸν ἀμερίστως, Τριάς Ἁγία δόξα σοι.

Θεοτοκίου

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἱόν, δέξαι κάμῃ ἢ ἐλπίς τῶν πιστῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ

Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι
βράβευσον.

Ἄτερος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Φωνὴ Κυρίου σὺ ἐχρημάτισας, φλόγα πυρὸς
ἀπίστων γλωσσαλγίαν συγκόπτουσα, καὶ βροντῶσα
πάνσεπτε τοῖς πέρασιν, ἤχον θεογνωσίας, ᾧ
φωτιζόμενοι, νῦν ἐπαγαλλόμεθα Χριστῷ, σὲ
μεγαλύνοντες.

Εὐρὼν ἀνάπαυσιν τῶν ἀγώνων σου, Πατριαρχῶν
χορείαις συναυλίζη Μεθόδιε, καὶ Μαρτύρων στέφει
συστεφόμενος, κάλλει συνεξαστράπτεις, τῷ τῆς
ἀγνείας σου, μάκαρ ἀσκητῶν ὡς ἀκριβῆς κανὼν
γενόμενος.

Ἔρωσθεις δυνάμει Θεοῦ μακάριε, προφητικῶς τὰς
μύλας τῶν λεόντων συνέθλασας, παρρησίαν ἔχων δὲ
καὶ νῦν πρὸς Θεόν, πάσης τῆς Ἐκκλησίας, τούτους
ἀπέλασον, ταύτην περιέπων, ὡς τὸ πρὶν σοφὲ
Μεθόδιε.

Ὡς φῶς συνήφθης φωτὶ θεόσοφε, ἀπὸ τῆς γῆς
κωρήσας εἰς οὐράνιον οἴκησιν· ἀλλ' εὐχαῖς σου
πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, φώτισον ἐπανάγων, ἀπὸ
τοῦ ζόφου νῦν, τῶν παθῶν εἰς ὄρος ἀρετῶν σοφὲ
Μεθόδιε.

Θεοτοκίου

Ἀστὴρ ἐκλάμπων αὐγαῖς θεότητος, ἐξ Ἰακώβ τοῖς
ζόφῳ κρατουμένοις ἀνέτειλε· διὰ Σοῦ νῦν πάναγνε
Χριστὸς ὁ Θεός, Λόγος σεσαρκωμένος· Ω

φωτιζόμενοι, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς Σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β'. Τῶν μαθητῶν ὁρόντων σε Ὡς ἥλιος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἑφᾶς, ἔδυσ εἰς τὰ ἑσπέρια τῆ ἀθήσει, νῦν δὲ κατεφώτισας τὸν κόσμον, σοῖς πάνσοφε διδάγμασι, Πάτερ Μεθόδιε θεοφόρε· διὸ ἡμῶν ὑπερεύχου.

Θεοτοκίου

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν, ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Αἶνοι. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες σου, Ἱεράρχα Μεθόδιε, οἱ δραμόντες ἔνθεον δρόμον πάνσοφε· ζήλω γὰρ θείῳ πυρούμενος, τῷ ὑπὲρ τῆς πίστεως, Ἀποστόλων ἀληθῶς, ἀνεδέξω τὸ κήρυγμα· μεθ' ὧν πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς λυτρωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, ἐκτελοῦντάς σου τὴν μνήμην, καὶ ἀπὸ πάσης κακώσεως. *(Δίς)*

Τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἐλλαμφθεῖς τὴν διάνοιαν, φωτισμοῦ πεπλήρωσαι θείας γνώσεως· διὸ ἀκτίνας ἐφήπλωσας, δογμάτων τοῖς πέρασιν, ὀδηγῶν πρὸς τὴν Χριστοῦ, Ἱεράρχα ἐπίγνωσιν· καὶ νῦν πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς λυτρωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, εὐφημοῦντάς σου τὴν μνήμην, τὴν ἀεισέβαστον ἔνδοξε.

Τῆς σοφίας τοῖς ρεύμασι, καὶ τῷ ὄμβρῳ τῶν λόγων σου, τὰς αἰρέσεις Ὅσιε σὺ κατέκλυσας, καὶ Ὅρθοδόξους κατήρδευσας, ἀρούρας Μεθόδιε, καρποφόρους ἐν Χριστῷ, ἀρετῶν ἀναδείξας αὐτάς· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς λυτρωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, ἀνυμνοῦντάς σου τὴν μνήμην, τὴν ἀεισέβαστον ἔνδοξε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Φιλοσοφία κοσμήσας τὸν βίον σου, θεοσοφία σαυτὸν κατελάμπρυνας· ὅθεν, ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ ἐπεσφράγισας ἀμφοτέρα, θεῖε Μεθόδιε. Παρρησίαν οὖν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Θεοτόκε Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· Σὲ ἰκετεύομεν· πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

